

Amtsraadet i det Amt, hvortil Ubredningsdistrictet henhører." Dette er en Myndighed, som jeg synes, at det er meget betænkeligt at lægge i Amtsrådets Haand og høist ubehageligt for Amtsrådet at modtage. Jeg skal ikke tillade mig at udtale nogen bestemt Formening om, hvorvidt man virkelig er berettiget til at henvise Stridigheder om indgaaede Contracters Holdelse til Amtsrådernes Afgjørelse istedetfor til Domstolene. Jeg skal ogsaa indrømme, at disse Stridigheder neppe ville blive meget hyppige; men, at de kunne fremkomme, er dog utvivlsomt, og navnlig ville de fremkomme paa de Steder, hvor Joderværterne have affluttet Contracter med Hestelægderne om tillige at besørge Hestenumrenes Besættelse med nye Heste i Tilfælde af, at Numerhestene blive caserede. Hvorledes Amtsrådene nu skulle kunne decidere i slige Sager, staaer slet ikke klart for mig. Jeg antager imidlertid, at det, naar det ikke kan lykkes for et Amtsråd at bringe et Forlig eller en Overenskomst tilveie mellem vedkommende Jodervært og Sogneraadet, saa selv efter den her foreslaaede Lov maa staae Amtsrådet frit at henvise de stridende Parter til Domstolene. Dette er idetmindste den eneste Maade, hvorpaa jeg troer, at der vil kunne komme en Ende paa de mulige Controverser, der kunne opstaae som Følge af Bestemmelsen i § 5 om Ophøret af de tidligere indgaaede Contracter om Hestene.

Nielsen: Jeg kan i Meget samstemme med, hvad den ærede sidste Taler har ytret. Jeg troer, at der er saa Lovforslag, som fremkomme med en saa stor Udsigt til at gaae igjennem som det foreliggende i sin Heelhed, fordi alle Parter, som berøres af den hidtidige Ordning i Henseende til Leveringen af Districtshæfte, have været mindre tilfredse med de Forhold, som derved have dannet sig. Dette har vistnok saaledes været Tilfældet for Krigsbeskyttelsens Vedkommende, og det er mig bekendt, at det forlængst har været Tilfældet i Lægderne; endnu mere bekendt er det mig, at man i communal Retning ikke har været tilfreds med den hidtilværende Ordning. Dette har vistnok ikke saa meget været begrundet i selve de Bestemmelser, der indeholdes i Loven

af 16de Marts 1851, som i de Banfæligheder, der under alle Forhold have maattet gjøre sig gjældende ved deres Anvendelse. Jeg skal ikke her forsøge at udvikle disse Banfæligheder, thi jeg troer, at de ere saa almeenerkendte, at det ikke behøves. Der har været Banfælighed tilstede for Districterne ved at tilveiebringe Hestene, og der har været Banfælighed for Sæssionerne ved Bedømmelsen af Hestene. Der har mange Gange været Banfælighed tilstede for Lægderne, selv med den bedste Villie, i Henseende til Leveringen af Hestene. Der har været Misfor nøielse tilstede hos Lægderne, naar Hestene bleve sendte tilbage fra Regimentterne, og der har været Misfor nøielse ved Regimentterne, naar de fik deres Heste fra Lægderne. Det behøver, som sagt, ikke at have været grundet i Mangel paa god Villie hos nogen af Parterne, men det har oftest været en Følge af selve Forholdene. Derfor mener jeg ogsaa, at et Lovforslag som det foreliggende maa have meget gode Udsigter til at gaae igjennem, selv om der i dets enkelte Bestemmelser maatte være Noget, som En eller Anden kunde ønske anderledes. — Man har jo saaledes i det andet Thing havt forskjellige Anskuelser med Hensyn til Størrelsen af den Værdi, der skulde sættes paa Hestene, og med Hensyn til Størrelsen af den Erstatning, som i Fremtiden skulde udredes til Statskassen. Den høitagtede Finanzminister havde i Statskassens Interesse i det oprindelige Forslag afrundet den Erstatningssum, som han ved en Beregning havde udsundet, og som var noget over 20 £, opad til 24 £, hvorimod den, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er afrundet nedad til 16 £. Jeg mener, at det, naar en Lov som den her foreslaaede vil tilveiebringe væsentlige Goder, hvad den, som sagt, vistnok vil kunne gjøre, saa kan det i og for sig ikke komme an paa et Par Skilling mere eller mindre for Hartkornet. Naturligviis maa det være Bestræbelsen, saa nær som muligt at ramme det Rette, men selv med den største Bestræbelse derfor, maa man vistnok indrømme, at en Fastsættelse som den, hvorom der her er Tale, dog altid maa blive noget vilkaarlig, og derfor troer jeg ogsaa, at man meget godt kan tage imod det, der her foreligger. — Der har